

25 Διὰ τὴν τὰ μὲν ἄλευρα, ψυχρῶν, ἢ πον Α
σάπεται τὰ δὲ ἄλφιστα, μὲλλον; ἢ ὅτι τὰ μὲν
μικρομερῆ, ἐ διαλείπει χρεον, καὶ τὰ βαρέα
τῆ θλίψει, τὰ πλείω, ἐλάττω κατέχει τὸ ἴ-
σον; τὰ μὲν οὖν ἄλφιστα, ἀρὰ ὄντι. ψυχρῶν
οὖν, ἐλάττω γίνεσθαι. ὡς τὸ ἐλάττων, συμπίεσι
τὸ πλῆον, τὰ δὲ ἄλευρα, ὑποφέρει μὲν μικρο-
μερῆ ὄντα. ὡς ἐ διὰ τὸ τῆ ψυχρῶν. ἀλλ' ἵνα ἢ
κουφότερα, καὶ μὴ σάπῃσι διὰ τὴ θλίψιν. βα-
ρύτερον γὰρ φύσι τὸ ἄλευρον τῶ ἄλφιστε ὄντι.

Ὅσα περὶ ὁπώρα. κβ.

Διὰ τὴν τὴν ὁπώρα ὑπερον ἢ περὶ τε-
ρον φαρμακον, ἐκ ἀλόγου τοῖς αὐτοῖς
ὁ ὄγκος τῆς πληρόσεως γίνετα; ἢ ὅτι βαρυ-
τέρα ὄντι ἢ ὁπώρα πολὺ τῆ σιτία. διὰ τὸ ἢ
καὶ τὰ σῦκα, ἐὰν ὑστατα βροσθῇ τελευτήκα γὰρ
ἐμείτα, ἐὰν μὲν οὖν περὶ τα, διὰ βαρὺ καὶ τῶ
πορευόμενα, ὄρουρα εἶαν αὐο ποιεῖ. ὡς ἢ φ-
θίως δὲ χεῖρα τὸν ὄγκον τῆ σιτία. ἀνάπαλεν
δὲ εἰσελδόντα τὰ σιτία, διὰ τὸ μὴ κατὰ φέ-
ρεται, ταχὺ τῶ αὐο κενύοι περὶ λαμβάνει.

β Διὰ τὴν τῆ γλυκίων ὄντων ὁμοιότερον ἢ-
μῖν ἢ τῆ δριμέων, δεῦρον πληροῦμεθα ὑπο-
τῆ γλυκίων; εἰκὸς δὲ μὴ ἦσιν. ὑπο γὰρ τῆ
ἐμοίως ἦσιν μὴ εἰκὸς πληροῦσθαι. ἢ ὅτι ἐχ-
ομοίως τὸ, τε ἀγαθὸν πληροῦσθαι ταχὺ, ἐξ Δ
οὐ πληροῦμεθα, καὶ τὸ τρεφόμενον; ἀλλ' ἐν-
ίοτε ἢ μὲν κοιλία πλήρης ὄντι, ὅθ' τῆ διαφάν-
των ἢ δὲ δίψα, οὐδὲν ἦσιν ὄντι; οὐ γὰρ τὰ
ταύτῃσι τῆ πληρὴ παυόμεθα διαφάντες, ἀλ-
λά τὰ ἔχασον τῆ τῶ σώματος τὸ αὐτῶ οἰ-
κίον ἐσπακέναι καὶ ὅταν ἐκείνα δοσλαμῆ ἰ-
κάνως, τότε παυόμεθα διαφάντες καὶ πεινῶν-
τες δὲ ἀσάπῃως. γ Διὰ τὴν τῆ πλεονῶ-
μεθα δεῦρον τῆ γλυκίων, ἢ δεῦρον τῆ δριμέων,
ἢ ὅτι δεῦρον παυόμεθα ὁπιδυμοῦτες τῆ
γλυκίων; ἢ ὡς μὲν ἢ κοιλία πληροῦται, οὐ-
τω καὶ ἡμῖς δεῦρον τῆ γλυκίων; ἢ οὐχ ὁμο-
λογεῖται; ὅτι δὲ ἢ ὁπιτυμία δεῦρον ὑπο-
αὐ-
τῆ πληροῦται, τῶτ' αὐ εἶν λεκτέον; [ἢ] ὅτι ἢ
μὲν ὁπιδυμία (ὡς ἀπλῶς εἰπέν) ἔστι μὲν ἐν-
δεῖα, ὅταν μικρὴν ἔχουσα ἔσφλω, ἢ ὀλίγη; F
τὰ μὲν οὖν δριμέα, ἐκ ἔστι ἔσφλω, ἀλλὰ
ἔσφλω μὲν ὀλίγη ἔχει, τὸ δὲ περὶ πῶμα πο-
λύ. εἰκότως οὖν πολλὰ ταῦτα ζήτησιν ἐδί-
ειν, καὶ ἐμπηλάμεθα ἀντῆ ἢ ὁπιδυμία,

26 Cur farina tritici resiccata minus
constipetur, quam ordei? An quod inter-
capedine vacant, quæ ex partibus constant
minutissimis: & plura, quæ grauiora sunt:
compressa suopte pondere tantundem
occupant, quantum pauciora. Sed farina
ordei crassiuscula est: itaque siccata com-
pesci, atque in minus contrahi potest, ve
quod minus est suo compressu, plus illud
constipet in se ipsum, capessâtque, triticea
porro particulis minutissimis iam constat.
Itaque non ideo resiccatur, vt partes red-
dantur minores, sed vt leuiores efficiantur
minúsque constipentur suo compres-
su, & nutu. natura enim grauior farina tri-
ticea, quam ordeacea est.

Eorum quæ ad fructus arborum pertinent, Se-
ctio vigesima secunda, cuius quæstiones 14.

Q Vam ob causam poma non ita prius,
vt postea, esitata, in repletionis mole
repondeant. An quoniam cæteris es-
culentis genus pomorum longè grauius
est. Quod argumento ficum constat, quæ
nouissimè esitata, vltimæ tamen euomun-
tur. Poma igitur antè ingesta suo ponde-
re in imum delapsa, spatij amplitudinem
relinquunt superius, vt cibum sequen-
tem admitti facili liceat. At si è contrario
sumantur, vsu eueniet, vt quoniam deor-
sum ferri expeditè non queant, innatent,
& partem totam ferè occupent inanem.

2 Quam ob rem eum dulcia nobis si-
miliora, quàm acria sint, ocyus à dulcibus
impleamur? Congruum enim vt contra e-
ueniat, quandoquidè à similibus minus sa-
tiari consentaneum est. An quoniam non
æquè præmaturè conceptaculum, ex quo
hausimus, & corpus, quod vescitur, imple-
tur: sed venter quidem repletus aliquan-
do est, vt eorū, qui sitiūt: sitis autem nihilo
minus superest. Nō enim ea de causa sitis
cessat, quia venter plenus humoris est, sed
quia membra corporis omnia humorem
commodum sibi attraxerint: quod vbi il-
la fatis suum desiderium expleuerūt, tunc
sitiire cessamus. Ita etiam fames, nec aliter
tollī potest. 3 Cur ocyus à dulcibus, quàm
acribus, fatimur? An quia ocyus dulce,
quàm acre appetere desistimus: sed an pe-
rinde, vt venter impletur, nos quoque
dulcibus satiari possimus, confessum non
est. Cùm igitur desiderium celerius his
ipsis expleri possit, docendum est. Ali-
menti desiderium, siue cupiditas, vt sim-
pliciter loquar, indigentia est, cùm cibum
vel nullum, vel pauculum habemus. Quod

cum acria non validè nutrire queant, sed parum alimonix, multum habeant ex-
crementi, merito amplius hæc appetimus, parumque eorum cupiditatem explemus,